

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 856/2023
19.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Михајла Савића, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 13К. бр. 1365/21 од 24.10.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 256/23 од 10.04.2023. године, на седници већа одржаној дана 19.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Михајла Савића, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду 13К. бр. 1365/21 од 24.10.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр. 256/23 од 10.04.2023. године и **ПРЕИНАЧАВАЈУ СЕ** правноснажне пресуде, тако што се узима као правилно утврђена казна затвора за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика у трајању од 4 месеца и задржава као правилно утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци пресуде из Трећег основног суда у Београду 13К. бр. 1365/21 од 24.10.2022. године, па Врховни суд окривљеног АА сходно члану 60. Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 8 месеци.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 13К. бр. 1365/21 од 24.10.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, па му је за исто суд утврдио казну затвора у трајању од 4 месеца, а затим опозвао условну осуду изречену пресудом Трећег основног суда у Београду К. бр. 97/19 од 27.05.2019. године, правноснажном 27.05.2019. године и узео као правилно утврђену казну затвора у трајању од 5 месеци и опозвао условну осуду изречену пресудом Трећег основног суда у Београду К. бр. 887/19 од 17.10.2019. године, правноснажном 03.12.2019. године, и узео као правилно утврђену казну затвора у трајању од 6 месеци, па га осудио на

јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде, а ослобођен је дужности да надокнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 256/23 од 10.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Вељковића и пресуда Трећег основног суда у Београду 13К. бр. 1365/21 од 24.10.2022. године је потврђена.

Захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Михајло Савић, наводећи при том да побија само другостепену пресуду, с тим што из захтева произилази да побија обе правноснажне пресуде због повреде закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, другостепену одлуку укине тако да одбије захтев Трећег основног јавног тужилаштва у Београду за опозив условне осуде Трећег основног суда у Београду К. бр. 887/19 од 17.10.2019. године, а у преосталом делу предмет врати другостепеном суду ради поновног одлучивања по жалби. Предложио је да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке по поднетом захтеву за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА истиче да је правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, с обзиром да су исте донете супротно одредби члана 70. став 1. Кривичног законика (КЗ).

Наиме, из списка предмета произилази да је пресуда Трећег основног суда у Београду К. бр. 887/19 од 17.10.2019. године, којом је окривљени због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ оглашен кривим и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, постала правноснажна 03.12.2019. године.

Одредбом члана 65. став 1. КЗ прописано је да условном осудом суд учиниоцу кривичног дела утврђује казну и истовремено одређује да се она неће извршити, ако осуђени за време које одреди суд, а које не може бити краће од једне нити дуже од пет година (време проверавања) не учини ново кривично дело.

Одредбом члана 70. став 1. КЗ прописано је да се условна осуда може опозвати у току времена проверавања. Ако осуђени у том времену учини кривично дело које повлачи опозивање условне осуде, а то је пресудом утврђено тек после истека времена проверавања, условна осуда може се опозвати најкасније у року од једне године од дана кад је протекло време проверавања.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљени у време проверавања учинио кривично дело, тачније дана 08.01.2021. године, што је пресудом утврђено 24.10.2022. године, а затим да је рок проверавања из условне осуде по пресуди Трећег основног суда у Београду К. бр. 887/19 од 17.10.2019. године (правноснажна 03.12.2019. године) истекао 03.12.2021. године, то Виши суд у Београду није могао након годину дана од истека рока проверавања, односно након 03.12.2022. године опозвати условну осуду и одредити извршење утврђене казне затвора окривљеном АА.

Како је Виши суд у Београду побијану пресуду Кж1 256/23 од 10.04.2023. године, донео дакле након истека рока за опозив условне осуде окривљеном, то је поступајући на овај начин учинио повреду одредбе члана 70. став 1. у вези члана 65. став 1. КЗ, односно повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, на коју се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Из наведених разлога, Врховни суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић